

Opschrift

Vergadering van 20 oktober 2025

Nummer: 2025_MV_00820

Onderwerp:

Mondelinge vraag van raadslid Sophie Vanonckelen: Verblijf doortrekkersterrein

Raadslid(-leden):

Sophie Vanonckelen - Groen

Bevoegd: Bram Van Braeckevelt

Omschrijving van de vraag

Toelichting:

Onlangs werd de nieuwe polyvalente ruimte op het doortrekkersterrein officieel ingehuldigd.

Een van de regelmatige bewoners van het terrein houdt een bevlogen pleidooi om de geldende verblijfsregels te wijzigen: "we mogen maar vijf keer per jaar hier verblijven, en dat voor maximum drie weken en dat is veel te weinig".

Vraag:

- Hoe kijkt de schepen naar deze regels?
- Wat is de argumentatie erachter?
- Ziet de schepen mogelijkheden deze ten goede te wijzigen?

Antwoord

Geacht raadslid,

Beste Sophie,

Als voorzitter van Amal was ik aanwezig op de opening van het polyvalent gebouw op het doortrekkersterrein, dat door Amal wordt beheerd. Dat was terecht een mooi en feestelijk moment. Ik heb er goeie babbels kunnen hebben, de signalen zijn me dus bekend. Met de realisatie van dat gebouw tonen we ons overigens opnieuw als voortrekker voor de doortrekkers. We voorzien er noodzakelijke omkadering, bijvoorbeeld op vlak van zorg en educatieve prikkels. Het terrein is dus meer dan louter een standplaats.

Over de regels: De huidige verblijfsregels – maximaal vijf verblijven per jaar van telkens drie weken – zijn vastgesteld om een evenwicht te bewaren tussen het recht op mobiliteit van woonwagenbewoners en de draagkracht van het terrein en de omliggende omgeving. Deze regels steunen op het Vlaamse woonwagenbeleid en de lokale politieverordeningen, en zijn tot stand gekomen in afstemming tussen de verschillende Vlaamse doortrekkersterreinen

Deze regelgeving vloeit voort uit de noodzaak om met de beperkte Vlaamse capaciteit aan doortrekkerplaatsen zoveel mogelijk gezinnen tijdelijk te kunnen opvangen. De termijn van drie weken is dus niet louter een organisatorische keuze, maar een gevolg van structurele schaarste: in Vlaanderen zijn er te weinig doortrekkerplaatsen om te kunnen voldoen aan de reële behoefte. Het is dus een structureel probleem dat niet op lokaal niveau kan worden opgelost, maar waar we als Gent toch wel echt onze verantwoordelijkheid nemen voor deze doelgroep.

Het creëren van bijkomende capaciteit en het herzien van het ruimtelijke en juridische kader voor woonwagenbewoners behoort tot de verantwoordelijkheid van het Vlaamse beleid.

Ik begrijp dat sommige woonwagenbewoners meer flexibiliteit wensen in verblijfsduur of verblijfsfrequentie. Maar binnen het huidige wettelijke kader zijn aanpassingen maar beperkt mogelijk.

De huidige verblijfsregels vormen een evenwichtige, maar tijdelijke oplossing binnen een structureel tekort aan plaatsen. Dit tekort is een Vlaamse verantwoordelijkheid en enkel via structurele investeringen en beleidscoördinatie op Vlaams niveau kan een duurzaam en rechtvaardig woonwagenbeleid kan worden gerealiseerd. Ik pleit daarom voor een sterkere Vlaamse regie en een uitbreiding van het aantal doortrekkersterreinen als noodzakelijke voorwaarde voor een menswaardig en toekomstgericht beleid.
